

Stockholm 2019-08-09

Jordbruksverket
551 82 Jönköping

Yttrande över preliminärt förslag till ändring i djurskyddslagen (2018:1192) samt till bedömningskriterier för att bedöma om en åtgärd med vilda djur utgör förvaltning eller djurförsök

Övergripande synpunkter

Svenska Djurskyddsföreningen (SDF) anser att Jordbruksverket inte följer regeringens kriterier i uppdraget att djurskyddet ska säkerställas för vilda djur som används i förvaltning. Förslaget urholkar dessutom 1 kap, 2 § Djurskyddslagen: "Lagen gäller djur som hålls av människan och viltlevande försöksdjur".

SDF anser att djurskyddet försummas i förslaget. Djur som används i förvaltning får med den föreslagna lydelsen inget skydd i djurskyddslagen. Detta innebär att de vilda djur som definieras som förvaltningsdjur inte kommer att omfattas av etisk prövning, inklusive granskning enligt 3R-principerna eller officiell djurskyddskontroll. Vidare saknas gränser för hur omfattande lidande djur inom förvaltning får utsättas för (avbrytningspunkter och slutpunkter) liksom lagstadgad utbildning och kompetens vid djurhantering motsvarande djurskyddslagstiftningen. SDF saknar dessutom en definition av begreppet "förvalta" i Jordbruksverkets förslag till ändring i djurskyddslagen. En sådan definition är nödvändig för att kunna göra en gränsdragning mellan forskning och viltförvaltning.

Det lidande som ett vilt djur kan utsättas för omfattar både psykiska och fysiska aspekter och inte enbart vissa operativa ingrepp. Ett vilt djur som jagas med helikopter eller fångas med fälla, sövs, provtas, märks och kanske flyttas utsätts för omfattande stress och ångest och kan utsättas för smärta med betydande negativ påverkan på dess hälsa och välfärd. I den svenska djurskyddslagen klargörs att fysiskt och psykiskt lidande likställs vilket medför att vilda djur som utsätts för sådana ingrepp av människan bör omfattas av djurskyddslagen.

Vidare ska enligt förslaget verksamhetsutövare själva ska kunna bedöma om deras planerade åtgärder med vilda djur utgör förvaltning eller djurförsök. Det anser SDF vara högst olämpligt, såväl för djurskyddet som för utövarna. Risken är uppenbar att många utövare tolkar bedömningskriterierna på ett sätt som klassificerar verksamheten som förvaltning, för att slippa administration och kostnader. Djurskyddet riskerar därmed att åsidosättas. Om ett beslut tas om förvaltning som i efterhand visar sig falla under forskningskriterierna med krav på tillstånd och etisk prövning, kan utövaren och verksamheten bli föremål för rättslig prövning. Både från djurskyddssynpunkt och för rättssäkerhetens skull anser SDF att bedömningen ska göras av en opartisk etisk nämnd eller motsvarande.

Sammanfattningsvis anser SDF att förslaget innebär en betydande försämring av djurskyddet för de vilda djuren. Förslaget behöver omarbetas så att djurskyddet likställs mellan vilda försöksdjur och djur som används inom viltförvaltning.

Johan Beck-Friis
Generalsekreterare SDF